

HYBE

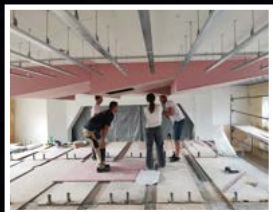
včera,
dnes
a zajtra

Vydáva: Obecný úrad Hybe, +421 44 5296 121, hybe@hybe.sk

OBČASNÍK OBCE HYBE

December 2020

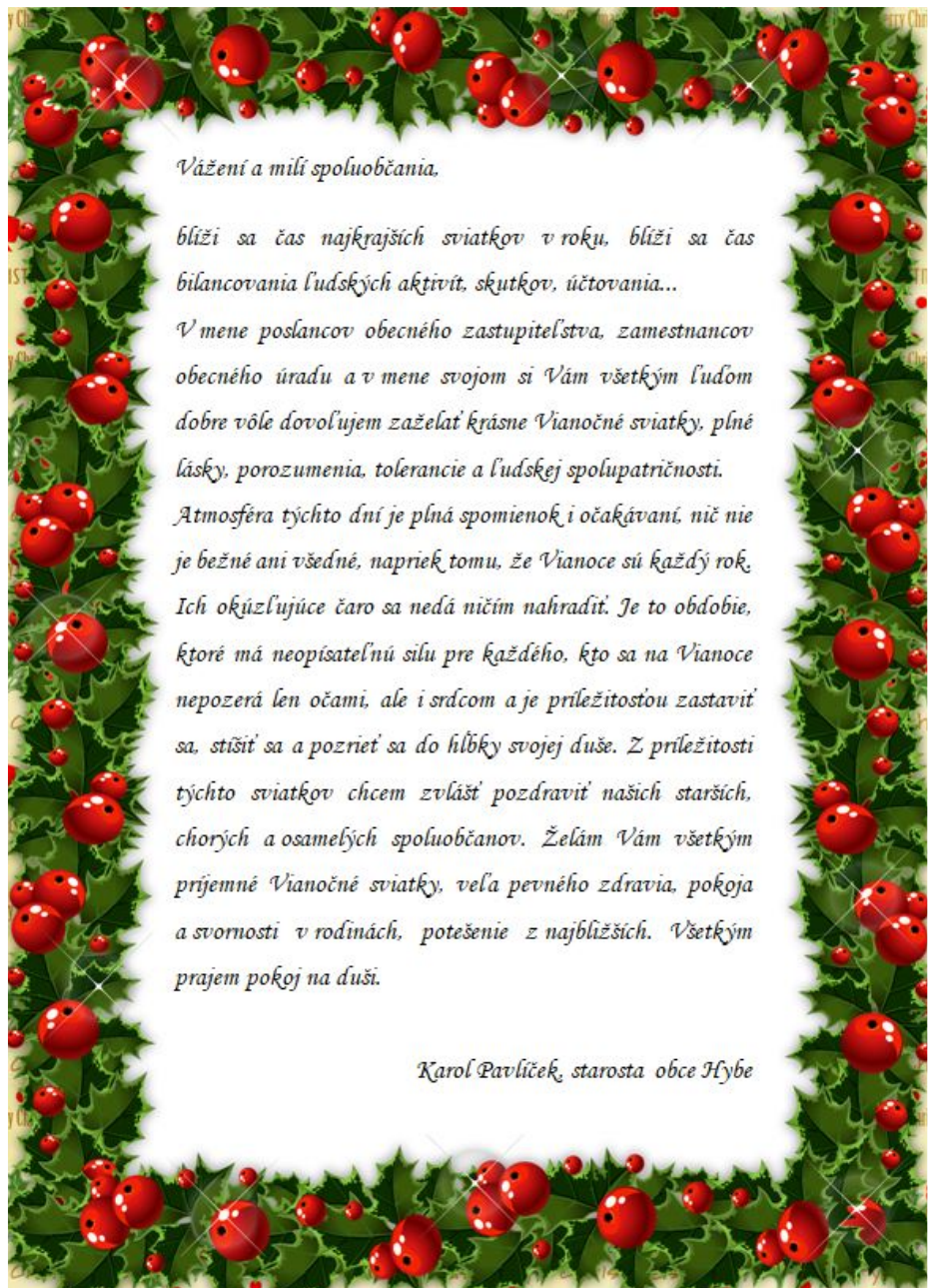

Rok 2020 sa určite nezapíše v hodnotení Slovenskej ekonomiky medzi tie najúspešnejšie, ale napriek tomu život v našej obci napreduje úspešne ďalej a chcel by som Vás informovať o našej práci v tomto roku, čo sa nám podarilo uskutočniť a čo je v etapách prípravy.

- Úspešne sme dokončili výstavbu tribúny na futbalovom ihrisku a jej výhody už využili mnohí naši spoluobčania pri rôznych športových akciách.

- Revitalizácia Parku Ľudovíta Orphanidesa je vo finálnej fáze, lavičky a odpadkový koš osadíme po zime (momentálne sú už poskladané a uložené v obecnom sklade) a tešíme sa na slávnostné otvorenie parku v jarnom období.

- Rekonštrukcia kultúrneho domu v Hybiach prebieha na plné obrátky, bližšie informácie o prácach v kultúrnom dome si

môžete prečítať v článku od Pavla Navrátila v tomto čísle.

- Tento rok sme oficiálne spustili novú webovú stránku a pred pár dňami sme ju

obohatili o jednu, pevne verím, že pre občanov zaujímavú virtuálnu prehliadku.

V prvej fáze si môžete pozrieť tri objekty, a to:

- Obecné múzeum, rodný dom Dobroslava Chrobáka,
- Evanjelický kostol,
- Katolícky kostol.

- V týchto dňoch posielame žiadosť na environmentálny fond ohľadom rozšírenia kanalizácie v obci Hybe. Jedná sa o úsek „Kokavská cesta“, od domu pána Romana Švedu, až po dom pána Pavla Gondu. Na túto kanalizáciu by sa postupne napojil aj projekt IBV v Peňažnom.

• Kultúrnym a športovým akciám tento rok nebolo moc dopriať, preto som veľmi rád, že veľmi úspešne prebehli v letnom období dve akcie:

- tradičný futbalový turnaj dedinských štvrtí spojený s milou akciou „Oné pod zub“,

- Hybský guláš cup spojený s „Pachovou cyklovačkou“.

Organizátorom týchto akcií patrí veľké a úprimné poďakovanie.

- Na ceste k čističke odpadových vôd a v športovom areáli nám pribudli nové

masívne lavičky, ktoré už tento rok ľudia s potešením využívali. Autorom tejto myšlienky, aj tvorcom týchto pekných lavičiek je Jozef Koscelník, ktorý ich vyrobil bez nároku na odmenu. Ďakujeme.

- Som veľmi rád, že sa nám podarilo pripraviť putovanie Mikuláša po obci a obrovské ďakujem patrí jedinečnému Mikulášovi (Ľubko Šuchtár) a úžasnému čertovi (Esterka Šuchtárová). Veľmi miho som bol prekvapený záujmom detí a rodičov a tých 8,5 kilometra v nohách po obci, pri pohľade na spokojné deti, stáli za to.

Karol Pavlíček, starosta obce Hybe

TESTOVANIE

Tento rok téma č. 1 na celom svete je určite ochorenie na Covid-19. Táto choroba neobišla ani našu obec a v mesiacoch október, november prebehlo aj u nás celoplošné testovanie

Kolo	Celkovo testovaných	Cudzích	Pozitívni	Pozitívni v %
1.kolo	998	150	10	1,002 %
2.kolo	1077	193	2	0,1857 %

obyvateľstva. V tabuľkách Vám predkladám údaje prvého, aj druhého kola.

Chcem využiť túto príležitosť a oficiálne sa poďakovať všetkým tým, ktorí sa podieľali na bezproblémovom priebehu testovania. Veľké poďakovanie patrí krízovému štábu obce Hybe, zdravotníkom, administratívnym pracovníkom, môjmu zástupcovi pánovi Ľubošovi Šuchtárovi, ktorý úspešne zvládol organizovanie druhého kola testovania, pánovi Stanislavovi Žiškovi, členom DHZ v Hybiach pracovníkom VPP pod vedením pani Janky Teplickej. No a samozrejme, najväčšie poďakovanie patrí Vám, milí spoluobčania, za pochopenie, disciplínu a vzájomnú ohľaduplnosť počas testovacích dní.

Karol Pavlíček, starosta obce Hybe

„ZVLÁDLI SME TO!“

Krízový štáb a vláda rozhodli! Slovensko stojí pred celoplošným testovaním. Má to byť spôsob, ako sa vyhnúť enormnému rastu počtu infikovaných, a teda preťaženým nemocniciam, trpiacim a umierajúcim ľuďom.

Sedím pred televízorom a pozerám večerné správy: prosia zdravotníkov, aby sa zapojili do celoplošného testovania. Prebehlo mi hlavou veľa myšlienok, veď zdravotníkom som aj ja, prečo by som nepomohla a bolo rozhodnuté.

Testovania som sa zúčastnila, aj napriek veľkým obavám o svoje zdravie, ale aj o zdravie mojich najbližších. Hoci nie som odborníkom na túto problematiku, bolo rozhodnuté. Neľutujem.

V to ráno sme sa obliekli do pripravených ochranných odevov, maska, štít, rukavice a pri pohľade na ľudí, ktorí už netrpezlivo

čakali pred obecným úradom, znova sa ma zmocnil strach. Všetci Tí ľudia uprene hľadeli na nás, ako pomaly (zamaskovaní) kráčame dole schodmi do pripravených stanov, kde sa má začať testovanie.

Naši obyvatelia sa zúčastnili vo veľkom počte, boli milí a tolerantní, za čo im patrí veľká vďaka.

Ale oveľa väčšia vďaka patrí nášmu pánovi starostovi, ktorý to všetko za veľmi krátky čas zorganizoval a príkladne sa o nás všetkých počas celého testovania staral.

A nedá mi nespomenúť aj ľudí, ktorých ste nevideli, ale tiež nesmierne pomáhali pri ostatných činnostiach, ktoré boli tiež dôležité, spojené s testovaním.

Ešte raz všetkým veľké ĎAKUJEM.

Zdenka Pavellová

MATRIKA

Narodili sa

od 25.8. do 6.12.2020

Kamila Miháliková

Sebastián Mihok

Liliana Vrbičanová

Martin Slosarčík

Matúš Rajniak

Samuel Kúdola

Zomreli

od 25.8. do 6.12.2020

Daniel Tarčoň

Pavel Tomko

Ľubomír Rajniak

Ing. Peter Piovár

Uzatvorili manželstvo:

MUDr. Pavol Žiška

a Lenka Michalíková

PROJEKT DOPRAVNÉHO ZNAČENIA

Cieľom projektu dopravného značenia je zvýšenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v obci Hybe. Projekt dopravného značenia je spracovaný na základe konzultácií a miestneho zisťovania p. Mgr. Koscelníka Jozefa a Pavla Pivku s dopravným projektantom Ing. Uličným a dopravným inžinierom p. Culákom z Okresného dopravného inšpektorátu v Lipt. Mikuláši. Po vypracovaní projektu došlo k jeho schváleniu obecným zastupiteľstvom s následnou realizáciou od r. 2021, ktorá bude rozdelená na 2 etapy.

Jozef Koscelník

NÁŠ HYBSKÝ KULTÚRNY DOM

Poslednou opravou prešiel začiatkom 90-tych rokov minulého storočia a od vtedy sa na ňom riadne podpísal zub času. Stala sa z neho tmavá, zatuchnutá a nevetratelná doslova „čierna diera“ s opadávajúcim náterom zo stien a stropu, dokonca miestami aj s opadávajúcou omietkou, do ktorej ku všetkému aj zatekala dažďová voda. Áno, taký bol náš kultúrny dom.

Za približne 14 rokov mojej činnosti ako správcu tohoto domu, sme sa viacerí snažili o jeho rekonštrukciu, najmä o obnovenie okien a tým oživenie atmosféry v jeho útrobach, aby do neho preniklo slniečko a bolo by možné v ňom aj vyvetrať! K tomu však boli potrebné finančné prostriedky, ktoré sme hľadali kde tade „vo svete“ a čakali na výzvy rôznych fondov, ktoré by sa týkali opráv a rekonštrukcií kultúrnych domov. Ale márne.

Prvé opravy sa začali v roku 2011, kedy sme na základe malej dotácie získali finančné prostriedky na opravu toho najdôležitejšieho, aby sa ďalej neznehodnocoval, a to na opravu strechy. Dotácia síce nepokryla celú investíciu, menšiu časť doplatila obec. Čakanie na ďalšie dotácie, alebo na inú finančnú výpomoc bolo márne, tak sa vedenie obce rozhodlo ísť vlastnou cestou. Ďalej nebudem uvádzať presné roky, ale len postupnosť významných a „väčších“ prác, ako nasledovali do dnešného dňa. Ako ďalšie boli vymenené nevyhovujúce,

minulosti bola knižnica, trieda základnej školy, sobášna sieň a neskôr pohostinské zariadenia rôznych nájomcov, za účelom zriadenia dnešnej pizzerie, začala sa oprava týchto priestorov. Najdôležitejšie bolo vymeniť „zhnité a polorozpadnuté“ okná. Aby pri pohľade z ulice vyzeral tento dom jednotne, boli pri jednom vymenené aj obloky vo vestibule na prízemí a okná vo WC, ktoré na tom technicky boli rovnako zle, ako tie

hore. Keďže prevádzkovanie pece na pizzu si vyžadovalo „mocnú“ elektroinštaláciu, nakoľko elektroinštalácia realizovaná v 60-tych rokoch minulého storočia, kedy boli inštalované premietacie stroje a v kultúrnom dome bolo zriadené kino, bola veľmi technicky zastaraná, bolo rozhodnuté. Začala sa svojpomocne rekonštrukcia elektroinštalácie, ktorá bola vykonaná vo všetkých priestoroch (pre vzájomnú nadväznosť), okrem sály. Ďalej boli realizované stavebné úpravy v suteréne a v priestoroch pod

javiskom, kde sa doslova rozpadali staré priečky z dutých tehál, riadne poznamenané vlhkosťou. Suterén kultúrneho domu využívajú k svojim stretnutiam chovatelia holubov a v priestoroch pod javiskom, kde bola voľakedy (okrem iného) predajňa zmrzlín, boli opravené omietky a podlahy a bola tam zriadená klubovňa obnoveného spolku ochotníckeho divadla, sklad kulís a WC pre účinkujúcich pri vystúpeniach v kultúrnom dome. Keď spomínam WC, tak kultúrny dom bol tiež odkanalizovaný a napojený na ČOV-ku.

Významná časť opravy nášho kultúrneho domu nastala tohto roku, keď boli obnovené okná. Pôvodné

okná zo západnej strany boli v minulých dobách zamurované a z východnej strany boli pri poslednej oprave v 90-tych rokoch zakryté sklenou vatou a sadrokartónom. Tieto stavebné otvory boli obnovené a do nich osadené nové okná. Do kultúrneho domu tak vošlo slniečko a čerstvý vzduch! Následne boli obnovené vnútorné omietky, znížený strop s akustickou úpravou a s ekonomickými digitálne riadenými svetidlami na báze LED technológií.

netesné vchodové dvere, čím sa výrazne znížil únik tepla pri finančne náročnom elektrickom vykurovaní. Významným krokom bolo následne aj odvodnenie kultúrneho domu, kedy boli jeho základy obkopené, do zeme uložené odvodňovacie rúry a obsypané makadamom. Toto významne prispelo k zníženiu vzlianjúcej vlhkosti zo zeme do múrov. Na miesto drevených lavíc boli zakúpené čalúnené stoličky a nové stoly. Keď prišla žiadosť na prenájom priestorov na poschodí nad vestibulom, kde v

V sále bola realizovaná výmena elektroinštalácie, vymenené doslúžené elektrické kúrenie, renovácia ozvučenia a inštalované látkové zatemnenie okien pre prípady kultúrnych akcií, kedy vystúpenie narušuje vonkajšie svetlo a zmodernizované scénické osvetlenie. Historické parkety na podlahe boli opravené, lokálne nahradené novými parketami, vybrúsené a nalakované, podobne bola opravená aj podlaha na javisku. Scénický priestor na javisku bol vynovený látkovými výkrytmi (horizont, šály a sufity) vrátane novej opony s drapériou. Väčšina prác bola riešená dodávateľsky (SDK strop, omietky vrátane maľovky v sále, technologické vybavenie divadelnou technikou, brúsenie a lakovanie podláh), ale na rekonštrukcii sa podieľali aj domáci. Stavebný dozor vykonával Vladimír Melich, na návrhoch stavebných úprav a dizajnu interiéru sa podieľala

Ing. Arch. Tatiana Petruľová, elektroinštaláciu a ostatné technické zariadenia navrhol Ing. Pavel Navrátil a realizoval v spolupráci s pánom Dušanom Plevom a svojím synom Peterom Navrátilom, maliarske práce na javisku robil Dalibor Kmotřík.

Do budúcnosti plánujeme vynoviť vestibul, zateplenie a novú fasádu. Uvádzam zo pár fotografií z prestavby. Fotografie nového stavu zámerne neuverejňujem, lebo treba to vidieť na vlastné oči. Týmto Vás všetkých pozývam na slávnostné otvorenie, ktoré sa bude konať budúceho roku (kedy?, to uvidíme s ohľadom na situáciu s Covidom) u príležitosti osláv okrúhleho výročia vzniku ochotníckeho divadla v Hybiach.

Prajem Vám príjemné kultúrne zážitky vo vynovennom kultúrnom dome.

Ing. Pavel Navrátil

OZNAM

Vážení spoluobčania, v poslednom čísle obecného časopisu ste dostali okrem iného čestné prehlásenie o kompostovaní v domácnostiach. Nakoľko k dnešnému dňu bolo vyplnených a vrátených približne 50% prehlásení, apelujeme na tých občanov, ktorí buď zabudli, alebo nestíhali, aby čestné prehlásenie vyplnili a doručili na obecný úrad. Toto je jediný spôsob, ako v blízkej budúcnosti nezvyšovať poplatky za odpady.

Prázdne tlačivá si môžete zobrať aj zo stolíka umiestneného na chodbe pred poštou a vyplnené môžete vrátiť do škatule, určenej priamo na tento účel, na tom istom mieste.

Výnimku pri spracovaní kuchynského biologického odpadu si môžeme uplatniť len v prípade, keď sa 100% domácností preukáže, že kompostuje doma.

Ďakujeme za pochopenie a veríme, že zodpovedným prístupom náš všetkých, sa nám podarí tento proces úspešne zrealizovať.

POĎAKOVANIE

V týchto dňoch ubehli dva roky môjho pôsobenia vo funkcii starostu a

chcem využiť priestor v našom časopise na jedno poďakovanie. Túto myšlienku nosím v hlave už dlhšiu dobu a som presvedčený, že so mnou budete súhlasiť aj vy, milí spoluobčania.

Veľké poďakovanie patrí tebe, pani Janka Teplická a všetkým pracovníkom na Verejnoprospešných prácach, ktorí sa každodennou mravenčou prácou podieľate na zvelaďovaní našej obce. Za nie veľkú odmenu udržiavate našu obec v čistote, či v lete, či v zime vykonávate prácu, výsledok ktorej považujú mnohí za samozrejmosť. Som s Vami každý deň, a preto dokážem naozaj oceniť prínos pre našu obec a dovoľte za všetkých povedať jedno veľké ĎAKUJEME.

Karol Pavlíček, starosta obce Hybe

ROK 2021 – ROK DIVADLA

V Hybiach sa datuje vznik ochotníckeho divadla od roku 1871, kedy odohrala evanjelická hybská mládež divadelnú hru „Láska zdoľá všetko“. Na základe záznamu v Hybskej školskej kronike sme si v roku 1971

vedením sa súbor zúčastňoval na okresných, krajských i celoslovenských súťažiach. Skúsenosti s dospelými ochotníkmi neskôr p. učiteľka využila pri vedení detského divadelného krúžku Hrdlička, ktorý v Hybiach pracoval do roku 1976. Dospelí ochotníci hrali pod vedením viacerých režisérov ešte do roku 1984.

Od tejto chvíle presne na tridsať rokov zarástol v Hybiach divadelný

pripomenuli storočnicu od premiéry uvedenej hry. Rok 1871 teda považujeme za rok založenia

hybského ochotníckeho divadla, hoci neskorší výskum potvrdil hranie divadelných predstavení o niekoľko rokov skôr. Divadlo bolo súčasťou kultúrneho života aj za bývalej Československej republiky. V tom čase ho viedli aktívni príslušníci inteligencie, väčšinou učitelia, farári, ale aj svetom skúsení remeselníci a neskoršie študenti. Ani po druhej svetovej vojne sa kultúrny život v obci nezastavil. Postavil sa kultúrny dom, do ktorého sa presťahovala všetka osvetová činnosť, teda aj divadelná. V krásnej sále privítali Hybenia aj profesionálne divadlá a možno práve na základe umeleckých zážitkov vyrástli neskôr aj naši poprední profesionálni divadelníci, či už Ondrej Jariabek, Ivan Rajniak, Slávo Zahradník, Teodor Piovarčí alebo režisér Ondrej Rajniak, či divadelný teoretik Rudolf Mrlian. Aj neskôr bol záujem členov hybského

chodníček a až v roku 2014 sa snahou niekoľkých nadšencov pod vedením p. Ondreja Ferianca a p. Evy Melichovej začali opäť stretávať a nacvičili veselohru „Ženba Ďura Šúplatu“, ktorá je dramatizáciou novely „Od Silvestra do Troch kráľov“ od J.M. Hurbana. Vďaka obdivuhodnému zápalu a túžbe nadviazať na bohatú divadelnú tradíciu v našej obci, sa títo ľudia svojou mravenčou trpezlivosťou dopracovali ku krásnemu výsledku.

Hra mala veľký úspech a tak sa ochotníci pustili s chuťou hneď do druhej hry. Tentokrát siahli po klasike – Tajovského Ženskom zákone. V roku 2017 nacvičili divadelnú hru Svadobný závoj, ktorej autorom bol Ján Konya a zatiaľ poslednou hrou, s ktorou sa predstavili nielen hybskému publiku boli Tajovského Statky zmätky.

V roku 2021 uplynie 150 rokov od vzniku hybského ochotníckeho divadla a radi si pripomenieme divadelnú tradíciu v našej obci, v ktorej tkvie veľká sila, presvedčivosť, pracovitosť, jednoduchá krása. Kultúra je to, čo zostane po nás, keď všetko ostatné bude zabudnuté.

ochotníckeho divadla dospelých o divadelnú činnosť veľký. Vďaka neúnavnej osvetovej pracovníčke, p. učiteľke Ružene Jariabekovej naši ľudia rozvíjali ďalej svoje schopnosti a nadanie. Pod jej

MATERSKÁ ŠKOLA – MILÝ DOM

Leto ubehlo ako voda, prišiel september... Obdobie, kedy sa všetky deti, žiaci a učitelia vracajú do škôl. O to krajšie návraty boli pre deti, ktoré od marca nenavštevovali materskú školu. Tento rok bol september spojený s množstvom zmien a opatrení súvisiacich s terajšou situáciou. Zmeny sa dotkli aj našich najmenších. Pomaly si zvykli na pani učiteľky, tetu upratovačku, ale aj tetu kuchárku v rúšku. Teplomer sa každé ráno stáva našim kamarátom a dôležitou súčasťou nášho ranného rituálu... Ale ani táto nezvyčajná situácia nenabúrала čaro prežitých akcií, ktoré sme spolu za tieto tri mesiace zažili. Veď posúďte sami...

PÚŠTANIE ŠARKANOV

*Letí šarkan letí,
tešia sa mu deti.
Zrazu šarkan zdvihol chvost,
že má všetkých detí dosť.
Veselo si lieta,
mieri na kraj sveta...*

Konečne sa po dlhom čase ukázalo slniečko a my sme hneď využili túto chvíľu na to, aby sme si vychutnali krásu našej dedinky z neďalekého kopca – Hôrky, kde sme spolu s kamarátmi a pani učiteľkami púšťali šarkanov. Veru tento výstup poniektorým malým „lienkam“ dal zabráť, ale spoločnými silami sme to zvládli. A veru to stálo za to. Kriváň ako na dlani. A vysoko nad nami vysmiat tváre našich šarkanov. Deti boli veľmi šťastné, pretože šarkany lietali vysoko a vetrík im prial. A samozrejme netreba zabúdať ani na pani učiteľky, lebo aj tie si toto púšťanie šarkanov užívali spolu s deťmi...

JESENNÉ TVORENIE

*... my sme Ovocníčkovia, všetci sme dobrí kamaráti.
Každý z nás je iný z ríše zeleniny a tiež z ríše ovocia,
každý z nás smiech a radosť dá ti...*

Leto odovzdalo svoje žezlo jeseni a tá ukázala svoju moc nielen v lesoch, ale aj v záhradách, kde sa to len tak hmýrilo farbami.

Plody jesene učarovali aj nám. Ovocné a zeleninové poklady z našich záhradiek boli ústrednou témou dvoch októbrových týždňov. Na celú akciu sme sa dôkladne pripravovali skoro dva týždne. Prvý týždeň sme si hovorili o ovoci a ten druhý o zelenine. Deti si do MŠ prinášali reálne ukážky z ovocia aj zeleniny. Triedili ich, opisovali, poznávali podľa vzhľadu a vône, vedeli ich pomenovať. Poznávali, aký máme z nich úžitok, prečo je ich konzumácia pre nás prospešná. Prakticky uplatňovali hygienické návyky správnej konzumácie ovocia

a zeleniny, zdôvodnili potrebu umývania ovocia a zeleniny. Poznávali rozličné úpravy ovocia a zeleniny v rôznych pokrmoch. V rozhovoroch si uvedomovali význam pravidelnej konzumácie pre zdravie človeka.

Pripomenuli sme si, že 16.10. je SVETOVÝ DEŇ POTRAVY a 21.10. DEŇ JABLKA. My sme tieto dôležité dni zavřili tvorením z plodov, ktoré niektorí vypestovali doma, možno kúpili alebo našli v prírode – v JESENNOM TVORENÍ.

MESIAC ÚCTY K STARŠÍM – Október

„Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok.

*Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku,
podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov,
keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov,
keď aj on bol mladý.*

Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“

V decembri 1990 bol mesiac október vyhlásený Valným zhromaždením Organizácie spojených národov za Mesiac úcty k starším. Aj tento rok sme si v našej MŠ pripomenuli ako si uctiť starších ľudí v našom okolí. Aj napriek tomu, že nám momentálna situácia nedovoľuje stretávať sa s našimi seniormi v obci, tak ako to bolo zvykom po minulé roky, a potešiť ich básňou a piesňou, si naše deti pre nich pripravili krásne pozdravy, ktoré pani učiteľka odniesla na obecný úrad. Tam ich už teta Vierka odovzdala do rúk tým, ktorí tento sviatok oslavovali. Deti nezabudli ani na svojich starkých a spolu s milým darčekom im zarecitovali aj báseň.

DEŇ MATERSKÝCH ŠKÔL

"Malé deti sa tak vyučujú, že ani nevedia, že sa učili a celý čas trávia tak, že si myslia, že sa len hrali."

Tieto slová raz dávno povedala grófka Brunswicková, ktorá na Slovensku otvorila prvú detskú opatrovňu. Vďaka nej máme dnešné materské školy. Aj naše deti sa toho od septembra naučili naozaj veľa a DEŇ MATERSKÝCH ŠKÔL oslávili veselo. Všetci sme sa zišli vo veľkej triede. Malé deti s otvorenými očami a ústami čakali, čo sa to ide diať. A veruže bolo sa na čo pozerieť. Kamaráti z veľkej triedy si pre nich pripravili a nacvičili krásne divadielko "O VEĽKEJ REPE". Po tomto veľkolepom zážitku sme si spoločne zaspievali hymnu MŠ. Samozrejme nesmela chýbať ani torta, ktorú si deti vlastnoručne vyzdobili. Nie však cukríkmi, ani fondánovými figúrkami, ale každé z detí nakreslilo samého seba.

A ako to na takýchto oslavách býva, nesmie chýbať sfukovanie sviečok... jeden z najkrajších momentov, keď pani učiteľky sfukovali sviečky, zaželeli našej materskej škole, našim deťom,

pani učiteľkám, zamestnancom a všetkým, kto do MŠ patrí a chodí, zopár krásnych slov a prianí... lebo materská škola nie je len jedna veľká budova... materská škola je jedna veľká rodina, zložená z ľudí, ktorí sú jej súčasťou... Oslavou Dňa materských škôl sme

ukončili prvé tri mesiace z nášho škôlkárskeho života, ale život v našej materskej škole pokračuje ďalej a pred nami je ešte strašne veľa krásnych okamihov a zážitkov...

Veríme, že nám epidémia nenaruší náš život v MŠ a zažijeme opäť veľa krásnych spoločných

akcií. Čakajú nás najkrajšie sviatky v roku, na ktoré sa veľmi tešíme. A ako sa spolu na ne pripravíme? To sa dozvieme nabudúce.

Kolektív MŠ

NOVÁ SITUÁCIA

Aká by to bola škola, keby v nej neboli žiaci? Mohli by sme ju stále nazývať školou? O téme školstva sa viedli a v súčasnosti aj vedú siahodlhé diskusie – či už medzi odborníkmi, alebo laikmi. Potreba vzdelávania je nevyhnutná, čo nám potvrdzujú poznatky z minulosti i súčasnosti. Ale je našou úlohou a povinnosťou uvažovať nad tým, ako vzdelávať, aby to malo zmysel. Dnes sme v situácii, o ktorej sa minulý rok snád nikomu ani nesnívalo. Boli už týždne a mesiace, kedy sme sa pokúšali učiť v triedach bez žiakov. Sedieť za katedrou pred prázdnyimi lavicami, obklopení vyučovacími pomôckami, učebnicami a počítačom, ktorý je v čase dištančného vzdelávania jediný prostriedok komunikácie medzi nami učiteľmi a našimi žiakmi. Často nevidíme ani ich tváre, niekedy nemôžeme počuť ich hlas. Nová situácia je komplikovaná pre žiakov, ich rodičov i nás učiteľov. Každý by vedel rozprávať, ako obdobie koronakrízy ovplyvnilo jeho doterajší zabehnutý kolobeh všedných dní. Aj my učiteľia sme mnohokrát v pozícii žiakov – učíme sa

novému spôsobu vyučovania a technickým zručnostiam.

Už začiatok školského roka 2020/2021 na našej Základnej škole s materskou školou nasvedčoval tomu, že tento rok bude opäť netradičný. Chýbalo nám spoločné slávnostné

stretnutie v telocvični za prítomnosti hostí a rodičov. Vyučovanie bolo tak zahájené a za prísnych hygienických opatrení sme týždeň po týždni naplňali nové a nové vyhlášky ministerstva školstva a nariadenia vlády. V triedach sme zabezpečili dávkovače mydla a jednorázových papierových utierok, školská jedáleň bola tiež vybavená automatickým dávkovačom dezinfekcie. Od prvého dňa

nástupu žiakov do školy im musela byť k a ž d o d e n n e zameraná telesná teplota. Nezabúdali sme na pravidelné vetranie priestorov a tried. Situácia v krajine sa však čoraz viac komplikovala, a

tak žiaci druhého stupňa pokračovali vo vzdelávaní zo svojich domovov dištančnou formou. Stalo sa tak dňa 26. októbra 2020.

Napriek mnohým nepriaznivým okolnostiam sme veľmi vďační, že žiaci prvého stupňa (1. až 4. ročníka) a deti materskej školy mohli pokračovať vo vzdelávaní prezenčne. Rozhodnutie ministerstva a vlády ponechať tieto mladšie deti v školských zariadeniach bolo nielen veľkou pomocou pre pracujúcich rodičov, ale predovšetkým cestou k plynulému a plnohodnotnému vzdelávaniu, ktoré v tomto veku veľmi potrebujú. Sme presvedčení, že nič nenahradí spoločnú prácu s pani učiteľkou a spolužiakmi v triede, kde popri vzdelávaní získavajú deti aj sociálne a komunikačné zručnosti. Obzvlášť to platí pre našich predškolákov a prvákov, ktorým sa v školských laviciach veľmi dobre darí.

Hoci sme v našich aktivitách obmedzení súčasnou situáciou, predsa zapájame žiakov do rôznych online súťaží, olympiád a projektov. Všetky dôležité informácie pravidelne uverejňujeme na internetovej stránke našej školy: <https://zshybe.edupage.org/>

Všetci prežívame náročné a neisté obdobie. Citlivo vnímame všetko, čo sa okolo nás deje, ale ľudskosť a zodpovednosť je medzi nami stále prítomná. Všetkým pracovníkom školy patrí úprimná vďaka za prácu v prospech žiakov, za ochotu pomôcť a poradiť, za motiváciu a nové nápady. Veľká vďaka patrí aj rodičom, ktorí pomáhajú svojim deťom v domácom prostredí, čím pomáhajú nám - učiteľom. Uvedomujeme si dôležitosť ich pomoci a veľmi si to ceníme.

Kolektív ZŠ s MŠ Hybe

ZAPRÁŠENÝMI / I ZASNEŽENÝMI TOPÁNKAMI.../ , 4. ČASŤ

Volakedy platilo viac - menej zákonite, že Martin chodil na bielom koni a celý kraj bol od toho dňa pokrytý snehom. Pre deti to znamenalo radostné šantenie na snehu, lyžovačku, sánkované i hry na zamrznutej Hybici. A večer sa chodilo na páračky. To sa ženy dohodli a poschádzali sa u jednej gazdinej a páralo sa do perín perie z husí. Okolo stola si posadalo aj 10 žien a párali. Popri tom rozprávali staré i nové príbehy a novoty z dediny. Ktorá dievka sa prespala, ktorí mládenci sa v krčme pobili a aj to, že chlapi videli na Stupách pri križi truhlu s nebožtíkom... My deti sme počúvali s otvorenými ústami. V kuchyni bolo teplo od kachľovej pece a omamná vôňa zvarného vína s klinčekmi a škoricou dotvárala tú pravú čarovnú atmosféru. Až sa nám veru nechcelo ísť potom domov. Ale čerstvý mrazivý vzduch, jasná obloha a vízgajúci sneh pod nohami nás vždy dokonale prebrali z driemot.

Páračky pred Vianocami skončili, lebo sa bolo treba pripraviť na najkrajšie sviatky v roku. Poupratovať dom i dvor, čo to napiecť, zohnať stromček... Na stromčeky sa chodilo do okolia dediny. S otcom sme mali svoje miesto nad Peňažným, kde pod vedením vysokého napätia pravidelne dorastali smrečky do akurátnej veľkosti. Ozdoby na stromček boli veru skromné. Z roboty doniesol oco kolekciu a salónky a potom už len nejaké jabĺčko, alebo oriešok v pozlátku. Celé dni sme ako deti trávili vonku na snehu a nemohli sme sa dočkať, kedy už príde Štedrý deň. V ten deň poobede nás mama poriadne okúpala v plechovej vaničke naprostred vykúrenej kuchyne. Potom sme sa pekne a teplo poobliekali, obuli si teplé súkenné kapce od majstra Haška a o piatej, ale radšej skôr, sme kráčali do kostola. Kostol býval na Štedrý večer plný. Sedával som spolu s rodičmi, alebo neskôr na chóre s kamarátmi. Pociťovali sme akúsi zvláštnu hrdosť i silu, že patríme sem. Že patríme do spoločenstva týchto

ľudí spojených akousi nedefinovatelnou silou. A keď sa kostolom nieslo „Tichá noc, svätá noc...“ vedeli sme, že hoci sa rozpráchneme po cudzom svete, ostaneme aj tak doma práve tu, kde je naša

kolíska a bude i hrob!

Za zvuku kostolných zvonov sme sa ponáhľali domov na večeru a potom rýchlo pozrieť pod stromček. A hoci skromne, každý tam našiel to svoje. Po večeri sa chodilo po dedine „po spievaní“. Popoluška ešte nebola natočená a tak televízor nelákal. Chodilo sa pod okná blízkej rodiny i známym a spievalo sa: „Narodil se Kristus Pán, radujme se...“. Až do polnoci sa dedinou niesli piesne a vinšovačky. Pod nohami nám vízgol sneh, nad nami svietili tisíce hviezd, v dialke sa črtala, stáby oltár, silueta Kriváňa. Hotový chrám!

Že to tak nebolo? Že to tak nemohlo byť? Niet sa koho spýtať? Odišli. Niet tu tých mozoľnatých rúk starých otcov a otcov, ani láskavých pohľadov mám a starých materí. Odišli navždy, ale sú tu stále s nami! Pri slávnostnom stole je jedno miesto voľné, jeden tanier stále navyše... Lebo, čo keď!? Zapálime sviečky tam hore nad dedinou, i doma na oblohu a spomínáme.

Zdá sa mi, že niečo pod oknom cinklo! Jasne počujem: „Tichá noc, svätá noc...“. Rýchlo otvorím okno a pozerám do tmy. No zrak mám akýsi zahmlený, a slaná vlhkosť z očí mi steká po lícach. Sneží a veľké vločky mi padajú na tvár. Tichá noc, svätá noc... Ved'vravím, neodišli, sú tu všetci stále s nami!

Pokojné a radostné Vianoce, priatelia!

December 2020

RNDr. Milan Kubinský, milkub1@zoznam.sk

ONDREJ PAVELLA – POZNANÝ AJ NEPOZNANÝ

V tomto kalendárnom roku 2020 /7.4.1985/ ubehlo 35 rokov od úmrtia nášho rodáka a obyvateľa obce Ondreja Pavellu. Bývalí pracovníci podniku Tesla v Liptovskom Hrádku ho veľmi dobre poznali ako zanieteneho technika, ktorý celý život venoval rozvoju tohto podniku. K jeho záľubám ako strojárvi patrilo vežové hodinárstvo a odbor kampilógie, t. j. náuky o zvonoch. V tomto duchu je charakterizovaný aj v obecných análoch významnejších občanov obce Hybe. O sebe nerád hovoril a tak mnohé, možno významnejšie životné kroky ostali pred verejnosťou akosi utajené. Málokto vie, že Ondrej Pavella sa celospoločensky významne zaslúžil o rozvoj odborného školstva, pre strojárenský a elektrotechnický priemysel na území takmer

celého Slovenska. Pre toho, koho by táto oblasť dokázala zaujať, sú určené nasledovné riadky.

Narodil sa 14. februára 1906 v Hybiach do rodiny obuvníckeho majstra Jána Títusa Pavellu. Keď mal osem rokov, tak jeho otec bol povolaný na front 1. svetovej vojny, a tak istú starostlivosť o jeho rast zobral na seba jeho starý otec Peter Čáni, mlynársky majster, vykonávajúci aj funkciu starostu obce. Mladého Ondreja mlyn doslova uchvátil a sem možno zaradiť jeho rodiaci sa záujem o techniku, rôzne prevody, hnacie remene, vodnú turbínu a vlastne všetko, čo s prevádzkou mlyna súviselo. Po absolvovaní základnej cirkevnej školy v Hybiach u učiteľov Buľovského a Inštitorisa odchádza so svojim bratrancom Dobroslavom Chrobákom /ich matky boli / do Rožňavy, kde na miestnom gymnáziu bol profesorom matematiky ich ujček Ondrej Čáni, u ktorého aj bývali.

Gymnaziálne štúdiá však ukončili spolu v Liptovskom Mikuláši, nakoľko po vzniku prvej Československej republiky sa tam vyučovalo už v slovenskom jazyku. Po ukončení gymnaziálnych štúdií obidvaja bratrance ako nerozlučná dvojica odchádzajú do Bratislavy, kde sa zapísali na štúdium strojných technických vied. Školu ukončili obidvaja v roku 1924 absolvovaním skúšky dospelosti – maturity. Je potrebné podotknúť, že v tom čase dosiahli obidvaja to najvyššie technické vzdelanie možné získať na území Slovenska. Tu sa cesty obidvoch absolventov rozchádzajú. Ondrej Pavella po absolútorii školy prijíma ponuku od riaditeľa školy, ktorú absolvoval, aby zostal na škole vyučovať vybrané odborné predmety ako odborný asistent. Forma štúdia vtedy pripomínala dnešný systém štúdia na vysokých školách. Tu pôsobil až do roku 1926, kedy nastupuje na výkon základnej vojenskej služby, ktorú absolvoval v Košiciach a v Hraniciach na Morave. Po absolvovaní základnej vojenskej služby sa v máji roku 1929 zamestnal v strojárskom gigante svetového mena v Škodových závodoch v Plzni. Na základe vynikajúceho hodnotenia z predchádzajúceho zamestnania z bratislavskej školy bol prijatý do konštrukčnej kancelárie Ing. Otakara Klička, kde boli konštrukčne riešené parné a plynové turbíny, tepelné čerpadlá a iná ťažká strojárská technika. Tu mal možnosť sa stretnúť aj s mikulášskym rodákom, v tom čase už profesorom Švajčiarskej technickej univerzity v Zurichu, Prof. Ing. Dr. Aurelom Stodolom, ktorý sa osobne zúčastnil skúšobnej prevádzky parnej turbíny o výkone 100 MWatt, čo bolo v tej dobe považované za svetové maximum. Aurel Stodola bol v tom čase už odborníkom svetového mena pre oblasť termodynamiky, autorom dodnes neprekonanej teórie známej vo svete ako Stodolov vzorec. V Škodových závodoch v Plzni pracoval až do augusta 1943, kedy je vyslaný na Slovensko do Dubnice nad Váhom s úlohou založiť a vybudovať tam odborné učňovské školstvo pre remeselné profesie strojných a elektrotechnických zamerania

s cieľom založiť následne aj priemyselnú školu pre výchovu stredných technických kádrov. Plzenský materský závod vychádzal pri jeho výbere z dvoch skutočností, a to že mal už isté skúsenosti z odborného školstva, keď v Bratislave pôsobil ako asistent školy a potom, že bol Slovák, poznajúc aj slovenský národ. Nový rozvoj podniku hlavne po skončení 2.sv. vojny nebol možný bez odborného školstva v učňovských ako aj stredne odborných činnostiach a tak už 2. novembra 1948 vzniká v Dubnici popri už fungujúcom učňovskom školstve stredná priemyselná škola. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj oficiálna stránka histórie školy. Za svoje úsilie v rozvoji odborného školstva, ako aj za preukázané úsilie pri povojnovej obnove slovenského hospodárstva, bol Ondrej Pavella vyznamenaný už v roku 1947 predsedom Slovenskej národnej rady Dr.

Jozefom Letrichom, štátnym rádom Za hrdinstvo v práci. Pri mimoškolskej výchove dbal aj o záujmovú mimoškolskú činnosť žiakov a študentov, a tak stál aj pri kolíske Dubnického aeroklubu, ako aj boxu, odkiaľ vzišiel aj neskorší olympijský víťaz Ján Zachara. Ďalším z cieľov Ondreja Pavella bolo ešte otvoriť konzultačné stredisko bratislavskej Vysokiej školy technickej a tak sprístupniť vysokoškolské vzdelanie širším vrstvám absolventov priemyselnej školy. Tento zámer sa mu však už nepodarilo zrealizovať, nakoľko po zmene režimu vo februári 1948 a nástupom vyvolencov, ktorí vymenili na rukávoch svojich uniforiem pásky s dvojkrížom vo vojnových rokoch za červené hviezdy komunistickej strany, sa stal pre nich nepohodlný. Dôkazom toho bolo aj krivé obvinenie z protištátnej činnosti za zločin velezrady podľa § 231. V inscenovanom súdnom procese, odkiaľ vzišli aj dva tresty smrti. V prvostupňovom konaní bol síce oslobodený, ale na základe odvolania prokurátora bol neskoršie odsúdený na 36 mesiacov. Sila nových „politikov“ sa rýchlo prejavila aj v tom, že Dubnické Škodové závody boli premenované na Závody Klimenta Vorošilova, po ruskom politikovi. Jeden z jeho posledných študentov z dubnického pôsobenia je náš spoluobčan pán Jaroslav Zuskin /86 r./ Po následnom prepustení z práce a deložovaní z podnikového bytu je nútený v roku 1950 sa usadiť s manželkou a dvomi neploletými deťmi vo svojom rodisku. V tom čase pražská TESLA Karlín Praha dokončuje výstavbu svojho pobočného závodu v Liptovskom Hrádku. Liptovský Hrádok bol vtedy len malým mestečkom, kde bol rozvinutejší len drevársky priemysel s pilou, základným školstvom a majstrovskou

lesníckou a drevárskou školou. Odborníkov pre rozbeh výroby v novo založenej Tesle nebolo, a tak pomáhali technici zo základného pražského závodu. Situácia bola obdobná ako v Dubnici, nakoľko aj na Liptove chýbalo odborné školstvo so z a m e r a n í m na telekomunikačnú techniku. Prví absolventi pre potreby hrádockej Tesly sa vyučili v Prahe ako aj Valašskom Meziříčí. Dnes

už nevedno, ako sa vtedajší riaditeľ Tesly Ing. Miloslav Prokša dozvedel, že v Hybiach žije človek, ktorý má bohaté skúsenosti v riadení odborného školstva ako aj v konštrukčnej a technologickej činnosti. Navštívil Ondreja Pavella v Hybiach s cieľom zamestnať ho a kádromu posilniť rodia sa podnik a s jeho pomocou vybudovať konštrukčné a technologické oddelenia. Po určitých úvahách Pavella túto ponuku prijíma s poznamenaním, že má vážne zdravotné problémy z nekonečných vyšetrovaní zo strany ŠTB - väzby /štátna tajná bezpečnosť/ - odkiaľ bol z uvedených dôvodov aj prepustený na slobodu.

Z rodinného archívu a osobných spomienok . Ing. Ján Pavella-syn

Pokračovanie nabitúce

VŽDY SA MÔŽEM SPOLAHNÚŤ

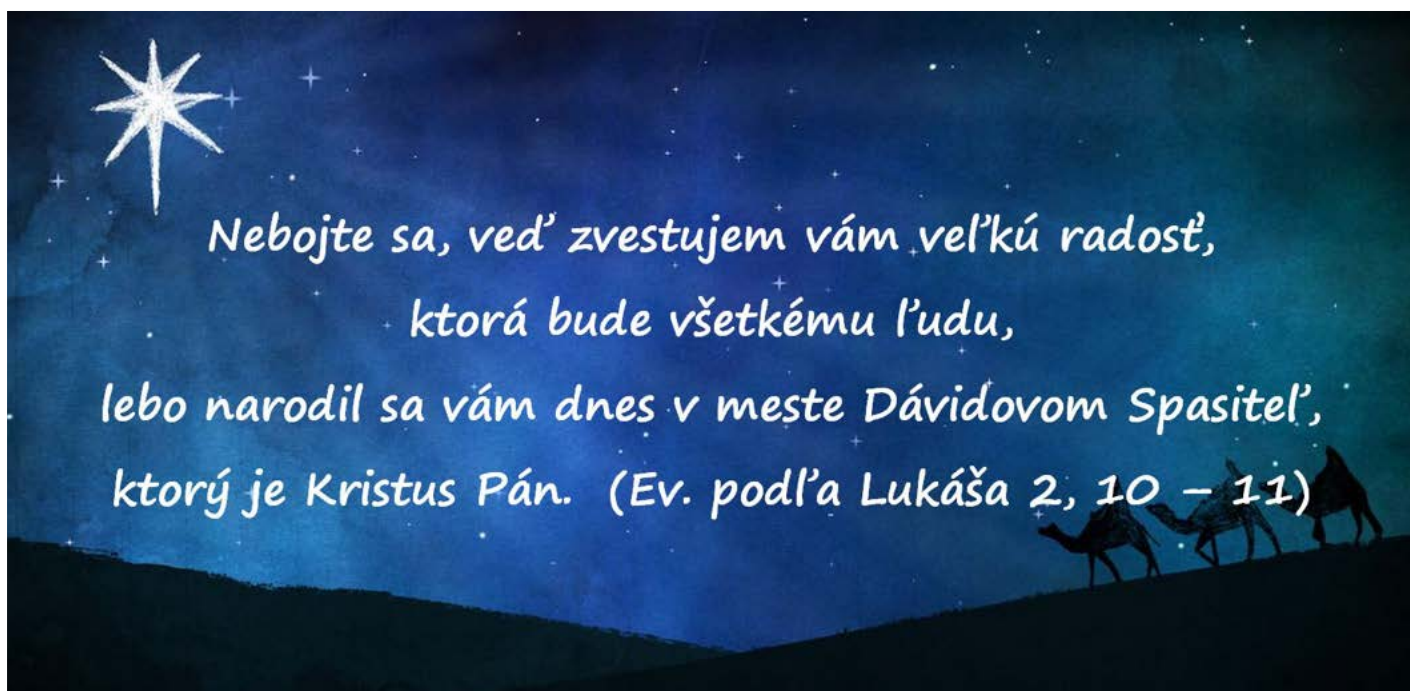
Nachádzame sa uprostred ťažkého obdobia. Každý si nesieme to svoje bremeno obáv, nepohody či sklamaní z udalostí posledných mesiacov. Celá Zem sa akoby začala otáčať opačným smerom. Sú rána, kedy precítame a želáme si, aby to všetko bol len zlý sen. V spleti zvláštnych a pre mnohých žiaľ aj bolestných dní však môžeme vidieť záblesky nádeje. Bratia a sestry, obklopení akoukoľvek neistotou sa vždy môžeme spoľahnúť na istotu pokoja v náručí milujúceho Boha. On je Ten, ktorý v nás dokáže ten plamienok nádeje rozduchať v silné plamene lásky a

porozumenia. Obdobie Vianoc je ten správny čas na privítanie narodeného Spasiteľa v našich životoch. Dnes je ten čas.

Aj napriek tomu, že možnosti osobných stretnutí v našom spoločenstve sú obmedzené, chceme vás pozvať k našim pravidelným stretnutiam prostredníctvom internetu či miestnej televízie. Ak to situácia dovoľí, prídte medzi nás aj osobne. Tvoríme predsa jednu rodinu. Budeme radi, ak nás v prípade akýchkoľvek otázok oslovíte. Sme tu pre vás.

V mene predsedníctva a presbyterstva CZ ECAV Hybe Vám prajeme milostiplné, pokojné vianočné sviatky a požehnaný nasledujúci rok.

Všetko nájdete na našej webovej stránke: <https://hybe.ecavlos.sk/>

Podcast
Chceš si vypočuť kázeň
ale nemáš čas?

ECAV Spevník
Piesne zo spevníka alebo
mládežnícke piesne
v jednej aplikácii.

FACEBOOK
Vždy aktuálne informácie,
fotky, plagáty, pozvánky.

YOUTUBE
Priame prenosy zo služieb
Božích, záznamy z podujatí
a mnohé zaujímavé videá.

ZAMYSLENIE...

Tak, ako končí leto a začína jeseň, prichádza staroba nenápadne a pomaly. Nedá sa jej vyhnúť. Staroba je výzva a neznamená koniec životnej aktivity. Dôležitá je kvalita života, samotný postoj seniora.

S takouto výzvou sa stretáva aj turistický oddiel. Uvoľnený letný čas využil na prechádzky naším krajom - návštevou Vavrišova, múzeom spomienok na boj labancov a kurucov, výkladom o tejto bitke, výstupom na výhľadkovú vežu, ale aj návštevou Havránka a Liptovskej Mary. Panoráma z tejto lokality bola nádherná, okolie Ružomberka, Liptovskej Mary a v dialke majestátneho Kriváňa nás len utvrdila v tom, že okolie Liptova skrýva v sebe krásu, ktorú objavujeme kúsok za kúskom v tomto

období. Svoje aktivity nateraz zameriame na individuálne prechádzky na Starú púť, Ziert, Peklo, Bliesy....

Smerom k dnešným opatreniam chcem len povedať, že je potrebné správať sa zodpovedne. Prajem všetkým, aby sme napokon úspešne prežili aj túto skúšku v našom živote.

Tak ako každý rok chce výbor JDS popriať všetkým našim oslávencom v roku 2020 ešte dlhý čas prežiť s našimi rodinami, známymi a v kruhu seniorov.

Verím, že rok 2021 bude tým prelomovým na odraz do ďalšej práce. Aj touto cestou výbor ďakuje všetkým, ktorí boli pri založení JDS v Hybiach, ale aj tým, ktorí v tejto práci pokračovali a pokračujú.

"Staroba je múdrosť mladosti a mladosť je budúcnosť staroby."

D.P.

HYBSKÍ HOLUBIARI

ÚSPECHY V ROKU 2020

Majstrovstvo oblastného združenia L. Mikuláš: staré holuby:

2. miesto: Ján Mrlan
3. miesto: Milan Brtáň

Majstrovstvo oblastného združenia L. Mikuláš: mladé holuby:

2. miesto: Ján Mrlan

Majstrovstvo Základná organizácia Hybe: staré holuby:

1. miesto: Milan Brtáň
2. miesto: Ján Mrlan
3. miesto: Ivan Muchál

Majstrovstvo Základná organizácia Hybe: mladé holuby:

1. miesto: Ján Mrlan
2. miesto: Milan Brtáň
3. miesto: Peter Mikušiak

Z KALENDÁRA DHZ HYBE

Uplynulé mesiace neboli jednoduché v živote našej spoločnosti. Aj v tomto zložitom období - od augusta do začiatku decembra, členovia domáceho Dobrovoľného hasičského zboru niekoľkokrát aktívne zasahovali a vykonali mnohé práce.

V sobotu 19.septembra sa uskutočnilo v Smrečanoch odborné školenie strojníkov, ktorého sa z nášho zboru zúčastnili: Juraj Petrula, Marek Hruška, Michal Porubský a Branislav Janík.

V nedeľu 27.septembra 2020 členovia nášho zboru zareagovali na výzvu o pomoc pri pátraní po nezvestnej osobe a aktívne sa zapojili do rozsiahlej pátračej akcie v lesoch medzi Chatou pod Barancom a obcou

Konská a medzi Jakubovanmi a Konskou. Nezvestnú osobu sa však v ten deň nepodarilo objaviť. Akcie sa zúčastnili: Miroslav Melich, Daniel Duriš, Martin Petrula, Ján Palovčík, ml., Stanislav Žiška.

V nedeľu 4.októbra 2020, bol operačným strediskom v Žiline nahlásený odlomený a spadnutý strom – v dôsledku silného nárazového vetra, ktorý zatarasil časť cestnej komunikácie č. 18 pred našou obcou – na úrovni bývalého kameňolomu. Zasahujúci členovia DHZ (M. Melich, J. Palovčík, J. Lehotský, S. Žiška) spadnuté konáre popíľili a uvoľnili komunikáciu. Zároveň boli požiadaní o podobný zásah medzi Východnou a Važcom, kde bol na vozovke nahlásený spadnutý zlomený strom.

V pondelok 26.októbra, takmer pred polnocou, sa našou obcou rozzvučala poplašná siréna. Hasenia rozsiahleho požiaru hospodárskej budovy v Jerichu „u Bartošov“ sa zúčastnili členovia Hasičského a Záchraného zboru z Lipt. Hrádku a Liptovského Mikuláša, členovia domáceho DHZ (Miroslav Melich, Michal Porubský, Stanislav Žiška, Martin Petrula, Ján Palovčík, ml., Ján Lehotský) a členovia DHZ zo susednej Východnej. Po niekoľkých hodinách sa podarilo požiar lokalizovať a uhasiť.

V dňoch 31.októbra a 1. novembra – sa uskutočnilo celorepublikové prvé plošné testovanie na COVID 19 a o týždeň neskôr – 7.11. - 8.11.2020, druhé plošné testovanie. Pri spomínaných akciách boli účastní aj členovia nášho DHZ (Nikola Kleinová, Stanislava Piatková, Stanislav Žiška) k dispozícii územnej organizácii boli Tatiana Petruľová a Katarína Ilavská. Zasadnutí krízového štábu obce sa zúčastňoval veliteľ zboru Miroslav Melich.

Okrem spomenutých mimoriadnych situácií, pokračovali práce vo vnútorných priestoroch hasičskej zbrojnice. Boli zmontované nové regále (Martin Petrula, Marek Teplický), pokračovalo ukladanie materiálu. Do garáže pre automobil Daily Iveco boli nainštalované nové elektrické rozvody (Ing. Pavel Navrátil, Peter Navrátil). Vypomáhalo sa Rolníckemu družstvu pri čistení obecných ciest (Juraj Petrula, Stanislav Žiška).

Naša hasičská automobilová technika predstavuje pre zbor neoceniteľnú pomoc. V apríli tohto roku sme náš technický vozový park rozšírili o vozidlo Daily Iveco. Posledné obdobie však toto naše vozidlo „prechádza detskými chorobami“ a momentálne je na diagnostikovaní.

Úprimné poďakovanie patrí našim strojníkom za priebežnú údržbu a udržiavanie jej prevádzkyschopnosti (Martin Petrula, Juraj Petrula, Ján Lehotský, Branislav Janík, Miroslav Janík, Michal Porubský, Marek Hruška). Veľké poďakovanie patrí všetkým členom DHZ, ktorí sa zúčastňovali na požiarnych zásahoch, či iných mimoriadnych udalostiach. Blížiac sa vianočné a novoročné obdobie nás všetkých nabáda k

zvýšenej opatrnosti pri manipulácii s ohňom a rôznymi pyrotechnickými „zábavkami“. Hybskí hasiči prajú všetkým našim spoluobčanom bezpečné prežitie blížiacich sa sviatkov.

Stanislav Žiška, DHZ Hybe

BEŽECKÉ LYŽOVANIE

Šírenie ochorenia COVID-19 prudko zasiahlo aj športové podujatia. Boli zrušené mnohé preteky Liptovskej bežeckej ligy, na ktorých sme sa my - deti a mládež - klubu bežeckého lyžovania každoročne zúčastňovali.

Po uvoľnení opatrení sme posledný augustový predĺžený víkend (28. - 31. 8.2020) zorganizovali sústredenie v Námestove, pri Oravskej priehrade. Celé dni sme mali nabitý program. Ráno bolo naštartované rozcvičkou a behom. Keďže sme boli pri vode, tak čo najviac sme chodili na kajaky. Potom sme využili vonkajšie fitness stroje na kruhové posilňovanie, hrali futbal a volejbal. Regenerácia prebiehala v bazéne. Na posledný deň si všetci zmerali svoje sily v trojboji - beh, plávanie, kajakovanie. Deti boli unavené, ale šťastné, že po dlhšej dobe boli opäť spolu. Bol to čas, kedy sme sa po letnej prestávke rozbehli a začali naplno trénovať.

V septembri staršie deti trénovali pravidelne pod vedením pána učiteľa Grieša a pridali k tomu ešte víkendové kolieskové lyže a turistiku. Mladším deťom sa pri tréningu venuje pán riaditeľ Gonda.

Keďže niektoré deti sa už minulý rok zúčastnili biatlonových pretekov a veľmi ich to baví, tak sme sa rozhodli, že aj u nás sa začneme aktívne venovať biatlonu. Názov lyžiarskeho oddielu sme zmenili na „Klub biatlonu a bežeckého lyžovania“ a zaregistrovali sme sa do Slovenského zväzu biatlonu. Deťom sme pridali ešte jeden deň tréningu, aby sa mohli venovať strieľaniu zo vzduchoviek, pod dozorom pána Michala Adamova.

V druhej polovici októbra vyhlásili núdzový stav, nastal zákaz stretávania a my sme museli prerušiť spoločné tréningy. Deti dostali tréningový plán a ak sa chcú pociťovo pripraviť na zimnú sezónu, musia individuálne trénovať. Pozrime sa na to, ako sa im darí...

Šimon Adamov: „Najhoršie na tejto situácii je to, že sa nemôže nikam cestovať. Preto sme napríklad nemohli ísť na dvojtýždňové sústredenie do talianskych Álp. Tým, že sa nemôžeme ani s nikým stretávať, musíme trénovať každý sám. To sa ale mňa netýka, pretože mám 3 ďalších súrodencov. Na druhej strane, keďže sa nechodí do školy, trénovať môžeme aj doobeda. Tréningy nemávajú zložité. Väčšinou chodievame

behať, bicyklovať a jazdiť na kolieskových lyžiach. Tento týždeň sme boli skialpovať na Štrbskom Plese, kde už zasnežujú zjazdovku. Zajtra by sme mali ísť do Osrblia. Už sa tešíme na sneh!“

Matúš Škerda: „Táto doba je dosť zvláštna, čo sa týka opatrení, ktoré sa dotkli aj tréningového procesu a ja som sa musel tomu prispôbiť. Tréningy som absolvoval, buď sám, alebo s bratrancom a jeho sestrou na kolieskových lyžiach. Rodičia nás vozievali do Kráľovej Lehoty, odtiaľ

sme behávali až do Svarína a späť, ale zopár krát sme si vybehli od rampy až hore na Neznámu. Niekoľko tréningov som si urobil aj po uliciach našej obce od čističky cez Jericho, Kút okolo mlyna na vyšný koniec a pomedzi vody a späť. Túto trasu som absolvoval viackrát, aby som dodržiaval tréningový plán. V posledných dňoch chodíme behávať popod Glian až na Kundraťovo. Je to veľmi krásne prostredie a profil trate taký, ktorý mi vyhovuje. Teraz už len čakáme na sneh, aby sme si mohli na pretekoch otestovať náš výkon cez leto.“

Lucas Melich: „Toto nepriaznivé obdobie bohužiaľ ovplyvnilo aj nás. Nemohli sme sa zúčastňovať spoločných tréningov a všetci museli ostať doma. Každý z nás bol odkázaný na tréningový plán a pochtivé dodržiavanie ho. Vzhľadom na to, že sa nám zrušilo aj sústredenie v Taliansku, a tým pádom aj kontakt s prvým snehom, museli sme to dohnať na Slovensku. Keďže tu ešte nie sú podmienky na bežkovanie, museli sme využiť kolieskové lyže, ktoré sú bežkovaniu najpodobnejšie. Využívali sme aj to, že sme na Liptove a sme obklopení horami, takže sme mohli chodiť na turistiku. Taktiež veľa behania, bicyklovania a domáceho cvičenia. Každý trénoval, koľko uznal za vhodné, pretože každý to robí pre seba. Zimná sezóna sa už blíži a všetci dúfame, že sa ju podarí uskutočniť a práve tam sa ukáže, kto koľko trénoval.“

Kristián Šuchtár: „Individuálne trénovanie bolo dosť ťažké. Myslím si, že v kolektíve by sa nám určite trénovalo lepšie a ľahšie. Mať nad sebou niekoho, kto nás vedie a usmerňuje určite chýba. So sestrou Emmou sme väčšinou trénovali sami. Keď sme išli na kolieskové lyže, tak sa k nám pridali bratranec Matúš. Najčastejšie sme chodili na Glian. Boli sme aj v Jánskej doline – od kúpaliska sme vyšli až na chatu Bystrá. Je to 7 km do kopca, takže dole sme museli ísť pešo. Doma posilňujem asi 4 krát do týždňa. No sestra neviem, vraj cvičí sama, ale moc sa jej nechce. Niekoľko krát som bol behať ráno, ešte pred školou. Je to veľmi dobré prebudenie do dňa, a aspoň som bol čulý na online hodinách. Prichádza zima a ja sa už teším na sneh. Uvidí sa, kto pochtivo trénoval a kto to flákal. Verím, že táto situácia s Covid-19 sa už skončí a povolia preteky, na ktoré sa už všetci tešíme.“

Martin Dunajský: „Keďže sa nemôžeme stretávať na spoločných tréningoch kvôli COVIDU-19, musíme trénovať doma. Podľa môjho názoru sú spoločné tréningy lepšie ako individuálne. Individuálne tréningy zvládam celkom dobre. Každý druhý deň som chodil na

kolieskové lyže, ale už sa podstatne ochladilo, takže na ne nechodím o dosť menej. Namiesto kolieskových lyží teraz dosť posilňujem. Pred sezónou sa snažím naberať svalovú hmotu. Chcel by som už ísť na sneh. Na lyžovanie sa nesmierne teším. Dúfam, že kvôli Korone nám nezrušia preteky a budeme môcť normálne spolu trénovať. Na zimnú sezónu sa veľmi teším.“

Dominik Jariabek: „Mne spoločné tréningy veľmi chýbajú a hlavne celý tím. Teraz síce nemôžeme spolu trénovať, ale aspoň môžem sám. Môj tréning zahŕňa beh na kolieskových lyžiach, beh, cvičenie s činkami a bicyklovanie.“

A najmladšia členka z pretekárov Ninka Mikušová... „Počas absencie tréningov z dôvodu Covid-19 som sa snažila neprestať hýbať. Našťastie máme psa, ktorý sa potrebuje prebehnúť, a tak s ním chodím na dlhšie i kratšie vychádzky do okolia. Dávam si s ním preteky, kto rýchlejšie vybehne hore kopcom alebo dobehne prvý na určené miesto. Doma cvičím strečing, aby som si zlepšila ohybnosť. Občas cvičím s ockom silový tréning na posilnenie svalstva celého tela.“

Zdá sa, že deti trénujú, aj keď je to určite ťažké. Všetci veríme, že táto nepriaznivá situácia sa skončí. A tešíme sa, že budeme môcť absolvovať tréningy na lyžiach. Bežecké trate pripravujú a nasnežujú na Štrbskom Plese aj v Osrblí. Plánovanie zimnej sezóny v behu na lyžiach aj napriek zložitej aktuálnej pandemickej situácii prebieha. Už bol zverejnený aj plán pretekov a podujatí bežeckého úseku Slovenskej lyžiarskej asociácie, ale aj Slovenského zväzu biatlonu na zimnú sezónu 2020-2021. Ich realizácia však bude závislá od dopadov rozhodnutí ÚVZ SR a nariadení vlády SR smerom k situácii a vývoju opatrení s Covid-19.

Andrea Šuchtárová

ÚSPEŠNÁ JESEŇ FUTBALOVÉHO ODIELU

Vážení občania a fanúšikovia futbalu. Chceme sa Vám na sklonku roku 2020 pochlátiť dosiahnutými úspechmi v jesennej časti futbalovej sezóny 2020/2021.

Futbalový oddiel TJ TATRAN HYBE reprezentuje spolu 6 futbalových družstiev a to: žiacke družstvá U9, U11, U13 a U15 a dva družstvá dospelých. Obidva družstvá U9 a U11 sa pod vedením p. Róberta Kráľa v tejto časti futbalovej sezóny umiestnili na 4. mieste.

Družstvo U13 sa pod vedením p. Ivana Čimboru umiestnilo na 2. mieste a družstvo U15 sa pod vedením p. Miroslava Medveckého umiestnilo taktiež na 2. mieste.

Podakovanie patrí všetkým trénerom, osobitne vedúcemu žiackych družstiev Ing. Vlastimilovi Kráľovi, ako aj všetkým rodičom detí za podporu a aktívnu pomoc. Všetci sme hrdí na prácu týchto ľudí, ktorú s našimi žiakmi vykonávajú bezplatne vo svojom osobnom voľne a vďaka nim sa môžeme pochváliť nielen výsledkami, ale aj počtom športovcov, ktorí nás reprezentujú aj v družstvách najvyšších celoslovenských súťaží.

Družstvá dospelých sa v jesennej časti umiestnili nasledovne:

A družstvo na 1. mieste a B družstvo na 3. mieste.

Výbor FO chce poďakovať všetkým hráčom za výkony a prístup k tréningovému procesu. Osobitné poďakovanie patrí trénerovi A družstva p. Csabovi Karikovi a vedúcemu p. Dávidovi Švedovi. Pochváľujeme si

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	TJ Tatran Hybe	11	9	0	2	49:21	27
2	TJ Sokol Beňadiková	11	8	1	2	51:13	25
3	TJ Máj Černová	11	8	1	2	40:11	25
4	OFK Partizánska Ľupča	11	8	1	2	34:10	25
5	TJ Ilanovo	10	7	1	2	25:9	22
6	Š Lúčky-Kúpele	11	6	1	4	39:24	19
7	TJ Prosiek	11	5	1	5	35:38	16
8	TJ Družstevník Východná	11	4	1	6	24:28	13
9	TJ Liptov Vavrišovo	11	4	0	7	21:41	12
10	ŠK BOBROVEC	11	3	1	7	16:22	10
11	FK Ružomberok-Bielý Potok	11	3	0	8	19:49	9
12	TJ Dumbier Uhorska Ves	10	2	2	6	14:42	8
13	ŠK Demänová	11	1	3	7	15:38	6
14	OFK Podtureň	11	1	1	9	16:52	4

spoluprácu s obcou Kráľova Lehota, kde sa nám darí už druhý rok vytvárať spoločné družstvá v lige dospelých, čo sa ukázalo ako veľmi prospešné.

Je potrebné spomenúť aj prácu a obetavosť ďalších funkcionárov FO: Mgr. Zdenka Michalidesa, p. Romana Švedu a Ing. Petera Lehotského, ako aj kameramana p. Brezinu, p. Jána Medveckeho, p. Jána Droppu, p. Milana Žišku a iných.

Dosiahnuté úspechy a činnosť by neboli možné bez pomoci hlavného sponzora Obce Hybe, na čele so starostom obce Ing. Karolom Pavlíčkom,

RD Hybe v zastúpení predsedu p. Ivana Melicha, tak ako aj UPS Hybe v zastúpení predsedu p. Jána Bukovinského. Vážime si aj spoluprácu a pomoc majiteľa Hostinca Biely dom p. Miroslava Rajniaka.

Chceme spomenúť, že nás teší aj pomoc mnohých občanov, ktorí nám vo svojom voľne pomáhajú pri organizovaní podujatí FO a rôznych prác v areáli FO. Tu patrí poďakovanie p. Zuzane Šrámekovej, p. Beate Brezinovej, p. Denise Švedovej, p. Viere Rajniakovej, p. Jánovi Teplickému, p. Peterovi Špankovi, pracovníkom obecných služieb pod vedením p. Jany Teplickej a iným.

Medzi naše priority okrem športovej činnosti patrí aj zvelaďovanie areálu FO, v čom chceme v budúcom roku pokračovať.

FO pri TJ Tatran Hybe praje všetkým občanom príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roku 2021.

Naším spoločným úspechom držíme palce.

Výbor FO TJ Tatran Hybe

lendáře
krabičky
skládačky
letáky
poznámkové bloky
visačky
pozvánky
brožury
knihy
samolepky
vizitky
plakáty
krabice na víno
pohlednice
odnosky
obalv

a mnoho dalších produktů můžeme vyrobit i pro vás

fun print

Tiskové služby pro firmy, školy, státní správu a každého z nás.
Od ostatních tiskáren se lišíme zejména možnostmi editace grafiky online.
Naši zákazníci nepotřebují grafická studia, čímž šetří čas i peníze.

www.funprint.eu

**DOTACI NA REALIZACI TOHOTO PERIODIKA
VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**
Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

